

وَإِذَا سَأَلَكَ عَبْدٌكَ عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ أَجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلَيْسَتْ جِبْرِيلُ الْمَلَكُ لَوْلَيْوَمْلُوَا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشَدُونَ
وَلَقَدْ حَلَقْنَا إِلَيْهِ إِنْسَانٌ وَنَعْلَمُ مَا تُوْسُوْسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَيْدِ

عَنْ عَلَيِّ صَدِيقِ اللَّهِ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ فِي جَنَاحَرَةٍ فَأَخَذَ شَيْئًا فَجَعَلَ
يَنْكُثُ بِهِ الْأَضَنَ فَقَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعُدُهُ مِنَ النَّارِ
وَمَقْعُدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَنْكِلُ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلِ
قَالَ: أَعْمَلُو فَكُلُّ مُبِيْسَرٍ لِمَا خَلَقَ لَهُ، أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَيُبَيْسَرُ
لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَيُبَيْسَرُ لِعَمَلِ أَهْلِ
الشَّقَاءِ." بِئْرَقَأْ {فَلَمَّا مَنْ أَغْطَى وَأَنْقَى وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى} الْآيَةِ.

Değerli Kardeşlerim!

Rabbimiz, "Kullarım sana beni sorduğunda (söyle onlara), ben çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O hâlde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki doğru yolu bulsunlar."¹ buyurmaktadır. Rabbimiz'in bize olan yakınlığı, bir başka âyet-i kerîmede insanın kendi şah damarından daha yakın olarak nitelendirilmektedir: "Andolsun, insanı biz yarattık ve kendi nefsinin kendisine ne vesvese verdiği biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız."²

Muhterem Müslümanlar!

Bütün bu ayetlerin manası, Rabbimiz'in hiçbir zaman uzakta olmadığı, mevcut uzaklığın bizim anladığımız manada mekân ve zaman uzaklığını olmadığı şeklindedir. Bizim O'na nasıl yakın olabileceğiz sorusunun cevabı ise işlediğimiz amellere bağlıdır.

Rabbimiz, insanların kendisine samimiyetle ibadet edip kulluk yaparak, kendisine itaat edip ona göre davranışlarıyla Allah'a yakın olabileceği işaret etmektedir. Ama insanın nefsi kendisine hep uygunuz birtakım şeyler fisıldar, onun yoldan çıkışmasını ister. Allah'ın yolunu zor bir yol diye dikte eder. İnsan da nefsinin kendisine güzel gördüğü işlere yönelir. Nefsin bu kötü isteklerine karşı direnebilmemizin yolu, kullugumuzu samimiyetle yerine getirmektedir; Rabbimiz'in, ramazan gibi bizlere ihsan ettiği çeşitli zaman dilimlerinin fırsatını iyi değerlendirebilmektir.

Değerli Cemaat!

Hz. Ali (r.a.) şöyle aktarıyor: "Allah resülü (s.a.v.) bir cenazede idi. Eline bir şey aldı, yere sürtüp vuruyordu. 'Sizden her bir kişinin cehennemde veya cennetteki oturağı muhakkak takdir olunup yazılmıştır.' buyurdu. Oradakiler sordu: 'Yâ Resûlallah! Bizlerin Allah'ın bu takdirine tevekkül

edip, artık amelleri terk etmesi gerekmeye mi? (Zira zaten yazılmış.)' Resûlullah, "Hayır, sizler çalışıp amel yapın, her şeye ve herkese ameli hazırlanıp kolaylaştırılmıştır." buyurdu. Sonra şu ayetleri okudu: 'Bundan sonra kim verir ve sakınırsa, o en güzel de tasdik ederse, biz de onu en kolaya hazırlız. Amma kim cimrilik eder, kendini müstağni görür ve o en güzel yalan sayarsa, biz de ona o en güç olanı hazırlız.'³

Muhterem Kardeşlerim!

Ayet ve hadislerin bildirdiği tek hakikat şudur: Allah'a ancak insanın bizzat kendisi, yine Allah'ın bildirdiği şekilde kulluk ederse yaklaşabilecektir. Allah'a yakın olmak demek, onun rızasına ermek demektir. İşte bu, oruçlarımızın, namazlarımızın, dua ve yakarışlarımızın olduğu kadar, diğer mahlukata karşı davranışlarımızın sonucuna göre tespit edilecektir. Bunun içindir ki, kulluk şuurumuz, ibadet şuurumuzla perçinlenmelidir.

Allah'ın inayetini, yardımını ancak ona yapacağımız samimi kulluk, samimi dua ile elde edebiliriz. Bunu da herkesin kendisi yapacaktır. Unutmayalım: Hiç kimse, bir başka kimseyi Allah'a yaklaşırıamaz!

¹ Bakara suresi, 2:186

² Kâf suresi, 50:16

³ Buhârî, Tefsir, 474; H. No: 4949

L'adoration et la conscience du culte

وَإِذَا سَأَلَكُ عَبْدِي عَنِّي فَإِنِّي أُجِيبُ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَإِلِيْسْتَجِيْبُوا لِي وَلَيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشَدُونَ
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَتَعْلَمُ مَا تُوْسُوْسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ
حَبْلِ الْوَيْدٍ

عَنْ عَلَيِّ صَدِيقِ اللَّهِ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ فِي جَنَاحَرَةٍ فَأَخَذَ شَيْئًا فَجَعَلَ
يَئُكُثُ بِهِ الْأَضَنَ فَقَالَ: مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَفْعُدَهُ مِنَ النَّارِ
وَمَفْعُدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ. قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَنْكِلُ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلِ
قَالَ: أَعْمَلُوا فَكُلُّ مُبِيْسٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ، أَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَيَبْيَسُ
لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاءِ فَيَبْيَسُ لِعَمَلِ أَهْلِ
الشَّقَاءِ." بِئْرَقَرَا {فَأَلَّمَا مِنْ أَغْطَى وَأَنْقَى وَصَدَقَ بِالْحَسْنَى} الْآيَةِ.

Mes Chers Frères !

Notre Seigneur nous dit dans un verset : « Si Mes serviteurs t'interrogent à Mon sujet, qu'ils sachent que Je suis tout près d'eux, toujours disposé à exaucer les vœux de celui qui M'invoque. Qu'ils répondent donc à Mon appel et qu'ils aient foi en Moi, afin qu'ils soient guidés vers la Voie du salut. »⁴ La proximité de notre Seigneur nous est également évoquée dans un autre verset où il est dit: « Nous avons créé l'homme et Nous connaissons les plus intimes secrets de son âme, car Nous sommes plus près de lui que sa veine jugulaire. »⁵

Chers Musulmans !

Tous ces versets nous enseignent que notre Seigneur n'est jamais loin, mais il ne s'agit pas ici d'une proximité au sens d'une distance ou d'un temps. C'est à travers nos actes que nous pouvons nous approcher de notre Seigneur.

Notre Seigneur nous indique une voie pour s'approcher de Lui : il est en effet possible de nous approcher de notre Créateur en étant un serviteur et un adorateur sincère. Mais l'âme de l'Homme lui suggère souvent des choses inappropriées et souhaite son égarement. Elle lui fait croire que la voie menant à Allah est un parcours difficile. Et l'Homme suit les désirs de son nafs. La chose à faire pour résister à nos désirs, c'est d'adorer notre Seigneur sincèrement, et saisir les différentes occasions de temps que notre Seigneur nous accorde, en particulier le mois du Ramadan.

Chers Fidèles !

Ali (r.a.) rapporte le hadith suivant : « Alors que le Prophète (s.a.s.) était dans une procession funèbre, Il a ramassé quelque chose et a commencé à gratter le sol avec ; Il a alors dit : 'Il n'y Parmi vous personne dont la place dans le feu de l'enfer ou au paradis n'ait déjà été écrite'. Ils dirent: 'Ô Messager

d'Allah! Ne devrions-nous pas alors nous en remettre à ce que Dieu a déjà prescrit pour nous et cesser d'accomplir de pieuses actions ?' Ce à quoi le Prophète répondit: 'Continuez à faire des bonnes actions, car tout le monde trouvera facile de faire de tels actes qui le mèneront à son lieu destiné pour lequel il a été créé.' Puis il récita: 'Quand à celui qui donne dans la charité et craint Allah, et croit au meilleur, nous lui faciliterons le meilleur. Et quand à celui qui est dans l'avarice, se dispense de l'adoration d'Allah, et traite de mensonge la meilleure récompense, nous lui faciliterons la voie à la plus grande difficulté'. »⁶

Chers Frères !

La seule vérité rapportée par Ces versets et ces hadiths est la suivante : l'Homme ne peut s'approcher d'Allah que par lui-même en étant un serviteur dont les caractéristiques sont définies par Allah Lui-même. Être proche d'Allah signifie avoir son consentement. Cela est révélé par le résultat de nos jeûnes, de nos prières, de nos invocations mais aussi de nos comportements envers les autres. C'est pour cela que notre conscience de serviteur doit s'emboiter avec notre conscience de culte.

Nous pouvons espérer la grâce et l'aide d'Allah uniquement en étant sincère dans notre adoration et nos invocations. Cela doit être fait par soi-même. N'oublions pas: nul ne peut rapprocher autrui d'Allah !

⁴

Sourate de la Vache (Al-Baqara), 2:186

⁵

Sourate Qâf (Qâf), 50:16

⁶

Buharî, Tefsir 474. H. No: 4949